

ЯВЛЕНИЕ IX.

Г. ДАНДЕНЪ. (самъ)

Ахъ! колко...., жела го, жела го, Георге
Дандене, жела го отъ все сърдце; това ти са
стоеше, и ето та оправданъ както трѣбва: и-
машъ по право онова което ти са стоеше. Хай-
де трябва сега да са оспокоятъ башата и май-
ката; и ще до врѣме да намѣря способностъ да
исплувамъ.

ДѢЙСТВИЕ II.

ЯВЛЕНИЕ I.

Клодина, Любенъ.

Клодина.

Да, добре угадихъ азъ, че ти трѣбва да бѫ-
дешъ онзи, що издаде тайната, и що я каза на
Господаря ми.

Любенъ.

Вярвай Бога, не испуснахъ освѣнъ една дума,
на единъ човѣкъ, и му казахъ да не казва ни-
кому че ма е видялъ да излизамъ отъ кѫщата му.

Клодина.

Този Г-нъ Виконтъ, наистинна, добре избра
за посолъ единъ като тебе, и да знаешъ че до-
бре сполучи.